

DOCTORANDUS LEO STEENHAKKER

Terwijl hij nog een paar maanden diensttijd voor de boeg heeft aan het geven van instructielessen, gaat de telefoon in de wachttruimte van de Ermelose Generaal Spoor kazerne. Het gesprek wordt doorverbonden naar de instructeursruimte. Aan de lijn klinkt een bekende stem. Het blijkt doctorandus Leo Steenhakker te zijn, pedagogiek docent op de pedagogische academie waar Frans zijn opleiding kreeg.

"Meneer Frans van Gils, hoe gaat het? Leo Steenhakker hier. Heb je even tijd?" Zonder te dralen praat hij verder. "Luister, ik zit naast mijn baan als pedagogiek docent, zoals je waarschijnlijk weet, ook in het schoolbestuur van NCS -basisscholen in de provincie Utrecht. Wij zitten met een noodgeval. Een van onze schoolleiders in Utrecht heeft ons helaas plotseling verlaten en wij zijn op zoek naar een flinke kerel, met lef en een hoofdakte, die de uitdaging aanneemt om die plaats zo snel mogelijk in te nemen. Het gaat om een eh... stevige school. Haha, een kerel met ballen hebben we nodig dus. Aangezien ik jou eerder als student meemaakte, heb ik je hoog zitten en is mijn gedachte, laat ik hem eens benaderen. Los van je uitmuntende cijferlijst herinner ik me jou nog als felle strijdbare student. Dat hebben jullie roodharigen toch allemaal een beetje, hè? Ben blij dat je nog niet ergens op een school werkt. Lang leve de dienstplicht!"

Het gesprek gaat zo snel dat Frans even de strekking van een en ander niet tot zich door kan laten dringen. Het is alsof er net een op scherp staande handgranaat voor zijn voeten valt. Vragen dringen zich meteen op.

Hè? Hoe kan dit nou, ben net afgestudeerd en pas 25! Schoolhoofd? Om welke school gaat het? Met hoeveel leerlingen? Hoeveel klassen? Hoeveel collega's? Wanneer moet er begonnen worden? Ik moet nog maanden in dienst? Als schoolleider moet er toch minimaal een ervaring zijn opgedaan van vijf jaar? Dit kan dus toch helemaal niet? Ik scheer me pas sinds twee jaar! Vacatures worden toch nooit door werkgevers op deze manier telefonisch aangekondigd? Zou ik dit überhaupt aankunnen? Ambieer ik dit?

De vragen en onduidelijkheden vliegen kriskras door zijn brein.

Met een mond vol tanden wil hij alles ineens vragen, maar voordat dat kan vervolgt Steenhakker: "Stuur nu eerst maar je cv in met een korte sollicitatie-

brief. Je solliciteert als schoolhoofd van basisschool De Zevende Akker in Utrecht. Adresseer maar aan mij. Je hebt mijn postadres? Nee? Stuur dan maar naar de pedagogische academie in Utrecht. Succes, hoor van je, tot gauw!"

Verbijsterd legt Frans de telefoon neer en kijkt wezenloos voor zich uit. Wat is dit nu? Met zijn onderwijsplannen en carrière is hij echt nog niet bezig. Het plan is tot nu toe eerst dienst afronden, dan met vakantie en daarna eens uitgebreid gaan zoeken en solliciteren. Maar zo, *out of the blue*, een baan als schoolleider aangeboden krijgen in Utrecht. Bizar! Hij, jong broekie, schoolleider? Nee, dat is toch meer iets voor in leeftijd en ervaring gevorderde leerkrachten, minimaal veertig- of vijftigplussers, oude wijze mannen met maatpak, grijze haren en dikke bolknaksigaren? Nee, dit is waarschijnlijk gewoon een grap, een streek die een van zijn practical-joke-vriendjes met hem uithaalt. Hij besluit morgen Steenhakker terug te bellen. Met nog even een vraag of zo. Dan is het gauw duidelijk hoe deze wonderlijke zaak echt in elkaar steekt. Nee, het zal wel loslopen. Haha, ja hoor, directeur van een school, nu al, nee kan ik nu nog niet doen. Het zou wat wezen, denkt hij bij zichzelf.

"Steenhakker, goedemorgen", klinkt het direct nadat Frans de volgende morgen diens telefoonnummer heeft gedraaid.

"Goedemorgen meneer Steenhakker, hier Frans van Gils nog even over de sollicitatie schoolleider Zevende Akker." Frans' stem klinkt wat beverig, maar hij praat snel verder. "Ik heb nog een vijftal maanden militaire dienstplicht, heeft het dan überhaupt zin om te solliciteren?" Aan de andere kant van de lijn is het even stil, Frans hoort wat papieren ritselen.

"Eh, ja, dat had ik er nog niet bij doorgekregen, maar mogelijk kunnen we dispensatie aanvragen bij de minister van Defensie. We moeten toch ook nog de minister van Onderwijs benaderen voor toestemming omdat jij niet voldoet aan de eis van minimaal vijf jaar onderwijservaring. Stuur alles toch maar in kerel, ik ga er meteen verder werk van maken."

"Maar mogelijk kan een andere kandidaat eerder beschikbaar zijn?", sputtert Frans.

"Nee, er zijn geen andere kandidaten, jij bent de enige, dus stuur zo snel mogelijk je papieren in, dan kunnen we je daarna uitnodigen voor een ge-

sprek." Steenhakker klinkt resoluut. "En vergeet een verklaring omtrent het gedrag niet hè?"

Nog meer verbaasd dan hij al was, gooit Frans de hoorn op de haak. Het is dus waar... Wat nu? Koortsachtig stuiteren twee gedachten door zijn hoofd. Is dit niet een heel erg zware baan voor een onbenullige kleine jongen van 25 jaar met zero levenservaring? Anderzijds voelt Frans zijn ego gestreeld worden. Kennelijk is hij vooraf al goedgekeurd om zo'n belangrijke baan in te gaan vullen. Ja, de pedagogische academie had hij cum laude afgesloten, maar niemand weet dat dat voor een behoorlijk deel op basis van de combinatie van bluf en geluk is geweest. Steenhakker is natuurlijk op de hoogte van zijn studieresultaten en zal Frans waarschijnlijk op basis daarvan hebben aanbevolen bij zijn medebestuurleden. Bovendien heeft Steenhakker als pedagogiek docent een aantal keren de lessen beoordeeld, die Frans als hospitant, of zoals die vroeger 'kwekeling' heette, heeft gegeven op verschillende oefenscholen. Waarschijnlijk is hij daardoor onder de indruk geraakt. Maar raar blijft het toch, dat uit de hele onderwijsvijver vol met onderwijsvissen, er geen eentje te vinden is die op de Zevende Akker leiding kan of wil gaan geven. Wat voor school is dat eigenlijk en over welk stadsdeel hebben we het? Frans besluit eerst uitgebreid informatie in te winnen. Er moet toch ergens een addertje of twee onder het gras zitten?